

navigie Lande, og i øvrigt har Standsinaverne på mangfoldige andre Maader været med til at bygge Australien op. Der findes desvære, norske og svenska Ingeniører, Arkitekter, Elektrofere, Kemiinvere, Vandmaalere, Handelsfolk, Lærere, Sømand, industridrivende, Haandværkere, osv spredt over den Verdensdel.

Borunden at være gode og nyttige Borgere har mange gjort sig fortjent ved at stabe et anstrælt Warlef for deres Højelands Produkter. Og at de har været hederlige Borgere ses af, at hun træ er blevet hængt som Borbrydere. Maatte adskillige flere ligesaa godt have fortjent det, men vi har saaledes Autoriteternes Ord for, at Standsinaverne som et Hele er et lovlidigt og hederligt Folk.

En af de mest interessante Standsinaverne som har været i Australien, er den danske Bislop og Minister D. G. Monroe, der midt på Vinteren 1865 rejste til R. B. Lebæk af sin Hustru, to Sønner, en Datter og en Svigerdatter, samt fem unge Dønsere og en næst Tjenestevig. Monroe blev rædet til at udhænge sig et Stykke Land, hvilket Raad han fulgte, og i tre År arbejdede han; men saa rejste han tilbage til Danmark, hvor han efter en Tid igen blev Bislop og lige saa igen blev valgt til Rigsdagsmand. Hans Sønner blev i R. Zealand, og det rige Gods „Kærere“ er endnu i den monarkiske Familiens Besiddelse.

C. Foreningslivet:

Mange af Standsinaverne gifter sig med britiske eller irske Piger, i hvilke Tilstelde den Standsinavist Sprog bliver lagt paa Hviden. Børnene vokser op som Australierne, og efter som Faderen Dømmeren bliver mere og mere britiske, bliver han gradvis denationaliseret.

De mindre ophøje bliver ofte meget hurtigt helt britiske; man kan saaledes træffe Danse, som kun har været borte fra Danmark et halvt År, og dog har de glemt det danske Sprog; de er selvstændig uheldigstillet, da de i den forte Tid ikke har funnet saa et andet lejet. Trods dette er der dog mange, som har bevaret Standsinaverne for deres Højeland, og saaledes er det, at der er opstået Foreninger, Klubber og Familie-stæbne, hvor de har levet nogenlunde nær sammen. Formalet for disse Institutioner er altid det samme: „Nationalt og sociale“. Der findes altid i disse Institutioner Standsinavist Piger og Bladet for at være i forbundet med nordisk Kultur.

De Standsinavist Foreninger har ved flere Lejligheder gjort sig sterkt bemærket ved at subskrives eller afholde Massabal og lignende, til Foredr. for Hospitaler og andre Institutioner; og meget mere funde have været udrettet, om Enighedens Land havde været stærke hos dem; sammenlignet f.eks. med det stofte og irske Folk, saar Standsinaverne langt tilbage i dette Stoffe, at være enige, og stort Standsinaverne er mere beslagtede, saa er det dog ofte svært at arbejde sammen i fuld Harmoni.

Standsinavist Foreninger i Australien har aldrig været stærke og har heller aldrig haft mange Venner; det er kun i faa Tilstelde, at de har ejet deres egne Bogninger; de plejede at leje en Bogning eller Scl., hvori de saa mødes en Gang om Ugen; det har da også været ganske almindeligt, at en Forening opstilles, og en nu væbnedtes.

Den første Stan. Forening blev begrundt i Goldminebyen Ballarat i 1857 og bestod hovedsageligt af Goldgraver. Efter en kort Tid blev der et Forslag bragt frem om, at der skulle holdes en Stan. Præst til at predise for dem; dette satte en saadan Spild imellem Medlemmerne, at den aldrig blev bilagt, og Klubben døde fort Tid efter. Sidens Tid har der været gjort mange Forslag paa at holde en Standsinavist Forening gaaende; men det har ikke rigtig ifølget. Den saaledes varer stiftet ca. 20 Foreninger, som alle har haft en forholdsvis kort Leveret. Foreningslivet staar dog nu et betre Stade for Tiden, hvad vel nærmest er grundet paa, at de Standsinavist Foreninger er blevet til „danske“, „norske“ og „svenske“.

Danske Foreninger har spredt sig over de fem Stater, og da særlig over Victoria; N. S. W. og Queensland. En dansk Redaktion i Melbourne har skrevet: „Udgifterne for de Standsinavist Foreninger i Australien er langt fra at være lave. De gamle Medlemmer dør ud, de unge bliver gamle, og den kommeringen at tage deres Pladser. Vorne er Australierne, for hvem de Standsinavist Lande er ligesaa ule-

te, som Australien en Gang var for deres Foreldre, og i Hald Samfundet er ikke med til at bygge Australien op. Der findes desvære, norske og svenska Ingeniører, Arkitekter, Elektrofere, Kemiinvere, Vandmaalere, Handelsfolk, Lærere, Sømand, industridrivende, Haandværkere, osv spredt over den Verdensdel.“

Saa lange de omtalte Institutioners Formaal kun er nationalt og socialt, og da nævntig der sidste, kan det næppe ventes, at de skal kunne holdes oppe i et Land som Australien; og saa lange der ikke er noget stærke Baand, der binder, end Kløb og Øjenes Lyd, da kan det for saa vidt ogsaa være det samme, hvor naar disse Institutioner overholder; thi paa de vestlige Ordrader bydes der lige saa gode, og bedre Ting for vort Standsinavist Folk, andre Steder end i Standsinaverne som et Hele er et lovlidigt og hederligt Folk.

At Standsinaverne til Dels bliver ved at holde sammen i Australien, skal desvære meget et lille Blad, kaldet „Norden“, som udkommer to Gange om Maanedens og har sine bestemte Afsnit for både det danske, norske og svenska Sprog, for at der ikke skal opstå Misunderskel.

Den tidligere isolerede Stilling, som de færske Klubber og Foreninger indtog, er blevet betydelig forbedret ved Nordens „Hjælp.“

Det første Forslag paa at etablere en dansk Journal blev gjort omkring 1850 af en Svæfer, Corfit Grapquist. Hvad Bladet hed, og hvordan det eksisterede, er der vel ingen der ved, hvilket ikke taler godt for dets „Success.“

Det næste Forslag blev gjort i 1875 af en Nordmand, H. G. Jensen, som kaldte Bladet „Scandinavia“ og et tredje Forslag blev gjort i Queensland omkring 1881 af en Dansker Mr. Jensen. Bladet kaldtes „Den Standsinavist Oceanslander“.

Senere omkring 1887 udkom „Standsinaven“ og i 1892—96 udkom „Hjemlandstønder“, som blev fulgt af „Norden“.

Der har ogsaa været udgivet to religiøse Blad: Et kaldet „Brevduen“ som udkom i Højsjælderne paa New Zealand og et andet „Kirkestiden“ som udkom i Melbourne i 1898. Det første udgaves af en næst Legmand, og den sidste af en dansk Eventyrer.

(Sluttes.)

Høftnings-Fordring

fra
Menigheds-Representation til
Kredsrepræsentation.

Judlednings-Fordrag til Fordanding af dette Emne ved ned
Jowa Kreds' Aarsmøde i

Council Bluffs, Iowa,
fra 12.—14. Sept.
1913.

(Indsendt til „Daniseren“ efter Ve-
slutning af Jowa Kreds.)

Naa jeg er anmodet om at indlede ovennævnte Emne, forstaaer jeg min Døgave saaledes, at jeg ikke skal fremkomme med min personlige Menighedsrepræsentation. Med Henvi-
stning om, hvad der er bedst, den gamle Ordning eller den nye, der er foreslaget, men vurder paa at fremstille, hvad jeg kan se, der taler for og imod begge Ordninger, og hvad der ellers kan tjene til at faste Lov over Størgåmaale.

Om Kirkejrelse i Almindelighed figer et af vores lutheriske Kirkes Befærdelses-Skrifter, den angelskanske Konfessions Apologi i en engelsk Overførtelte, at Skriften forestrijver: „no specific form of government and discipline for Christ's Church“, Art. 14. Det er, at Skriften forestrijver ingen forskellig Form for, hvoredes Kirke skal støres og ledes.“

Sprækstal om Kredsrepræsentation findes anført i vort Samfundsberetning af 1912, S. 168*)

Menigheds-Representation er, saa vidt mig kendt, almindelig i vores lutheriske Kirkes Samfund her til Lands.

Sprækstal om Kredsrepræsentation findes anført i vort Samfundsberetning af 1912, S. 168*)

Menigheds-Representation er, saa vidt mig kendt, almindelig i vores lutheriske Kirkes Samfund her til Lands.

Sprækstal om Kredsrepræsentation, li-
geledes saa vidt mig kendt ikke findes i noget lutherisk Samfund her til Lands. Et hvort Fal af Stillingen saaledes op til 1891, for i Schaffs Forzag „Encyclopedias of Religious Knowledge“ af dette

*) Dette Forslag oplestes ved Kredsmedlet. Men da jeg var Regning paa, at de fleste af „Daniseren“ Lesere har Aarsberetningen, afslutter jeg det ikke her. C. G.

Naa jeg om Lutherisk Kirkesjælfen: „Tre Autoriteter er erkendte: de enkelte Menigheder. Dijitrit-Synoderne (det samme som de enkelte Kirkesamfund) sammensat af Presterne og en leg Repræsentant fra hver Menighed inden for dens Grens; og den fælles Forsamling af Samfund (general body), hvis Magt for det næste fun er af en raadgivende Natur; den endelige Forsamling i alle Tilstelde hos den enkelte Menighed.“

Saa lange de omtalte Institutioners Formaal kun er nationalt og socialt, og da nævntig der sidste, kan det næppe ventes, at de skal kunne holdes oppe i et Land som Australien; og saa lange der ikke er noget stærke Baand, der binder, end Kløb og Øjenes Lyd, da kan det for saa vidt ogsaa være det samme, hvor naar disse Institutioner overholder; thi paa de vestlige Ordrader bydes der lige saa gode, og bedre Ting for vort Standsinavist Folk, andre Steder end i Standsinaverne som et Hele er et lovlidigt og hederligt Folk.

At Standsinaverne til Dels bliver ved at holde sammen i Australien, skal desvære meget et lille Blad, kaldet „Norden“, som udkommer to Gange om Maanedens og har sine bestemte Afsnit for både det danske, norske og svenska Sprog, for at der ikke skal opstå Misunderskel.

Af dette fremgaar det altaa, at den almadelige Synodesordning i vores lutheriske Samfund her i Landet op til 1891 var Menighedens Bedomning idet Presterne funde volges i alfabetisk Orden, og Delegater fra Menigheder efter Menighedernes Navne ogsaa i alfabetisk Orden. At der vilde blive mere Samfundsinteresse, og mere Behovlvinning i Samfundsretten derved, at alle Prester og Delegater fra alle Menigheder Tid efter anden vilde komme til Aarsmøderne om ovennævnte Ordning for Valg af Repræsentanter blev gennemført.

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Man undskylder mig denne lille Afvigelser fra Behandlingen af Ligningsystemet, men jeg tenkte, at den maaesse kunde gøre Gavn.

Aarsmøderne vilde blive mere repræsentative end de nu fastsætter; at de funde blive lige saa talige som nu, idet Prester og Delegater, som ikke var forlægge Repræsentanter, funde optages som raadgivende Medlemmer og have Taleret; at Prester og Delegater fra mindre bemidlede Kald i hvort Hald funde komme til Aarsmøde, naar det var i Nærheden, i det for Presterne Bedommende Ligningsystemet under den nye Ordning jo vilde falde bort; at Repræsentationen det ene Aar med det andet funde blive lige lig for hele Samfundets Bedomning idet Presterne funde volges i alfabetisk Orden. Et sidstnævnte, at Menighederne hjælptil til Aarsmøde, funde der vilde blive mere Samfundsinteresse, og mere Behovlvinning i Samfundsretten derved, at alle Prester og Delegater fra alle Menigheder Tid efter anden vilde komme til Aarsmøderne om ovennævnte Ordning for Valg af Repræsentanter blev gennemført.

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket Kald vilde hjælpe langt, og vilde det være saa vansklig at oversomme?

Om den følgende Tid var der ikke haveet en praktisk ordnes sammen med Menighedernes regelmæssige Udgifter? Naar en Menighed eller et Kald kalder sin Præst, lever den ham som Regel Øvn, Offer, og Betaling ved ministerielle Handlinger, bøfret ved Subskription og Tid og Brug, funde der ikke hertil ret til et vist Beløb til Hjælp til Aarsmøde-Udgifter? En 10 a 20 Dollars fra hvilket K